

"Devalüasyon çare değil çare..."

Türkiye'de devalüasyon önce ihracatçıları rahatlatıyor fakat daha sonra alınan "istikrar tedbirleri"yle oluşan revalüasyon (TL'nin aşırı değerlenmesi) ihracatçıları sıkıntıya sokuyor.

Revalüasyon ihracatçıların gücünü adım adım tüketir.

TL'nin devalüasyon ve revalüasyon ile olan maçları, bambaşka iki devrede oynanıyor.

Değerli TL firmalarda önce finansal sorunlar oluşturur.

Zamanla, bütün firma yetkilileri, ihracatı geliştirme işini ısrakır ve finansal sorunları çözmeye odaklanırlar.

Böylece geri dönüşüz bir tüketim süreci başlar.

Süreç başlarında durumu kavrayabilen akıllı ihracatçılar hızla ithalatçıya dönüşürken, işlerine duygusal bağlarla bağlı olanlar, iflas masasında ihtisas yapmaya başlarlar.

Ben kararlı, planlı ve sabırlı ve ne yapacağımı bilen bir ikidardan karışmış bir yaraya (değerlenmiş TL'ye) devalüasyon neşteri atmasını gözardı etmiyorum.

Ihracatçıların gelirleri ve umutlarının artışı; ithalatçıların fahiş kârlarının azaldığı dengeli bir gelecek için bir devalüasyon şartısa...

İHRACAT KARŞITI DÖNGÜLER VE TEŞVİKLER

Uygulanan ekonomik istikrar programı, umudunu, yüksek faizlerin cazibesiyle yurtdışından gelecek döviz akımlarına bağlamış; bir bakıma sorunları döviz kazanarak değil, borçlanarak çözmeyi umuyor.

Çözüm: "İthalat dostu/ihracat karşıtı döngüler"i tetiklenmesi.

Yine de ihracatçıların hemen yok olmaması için geliştirilmiş çok sayıda ihracat teşvik tedbirleri var.

Bu "ihracat teşvikleri listesi"**** sektörü yakından takip etmeyenlere çok fazla ve göz kamaştırıcı gelebilir.

Doğru bu teşviklerin çoğu ve fazlası yıllardır uygulanıyor dolayısıyla bu teşviklerin getirisi mevcut ihracat fiyatlarına yedilmiştir olabilir.

Devlet ve bürokrasiye göre teşvik adına "yapılabilecek her şey yapılmıştır".

Azımsız, yapılabilecek her şeyin yapıldığı inancı, özde, tıkanmanın ve çaresizliğin itirafıdır.

Peki yapılabilecek her şey yapıldığı halde ihracatçıları ayakta tutmak mümkün olamıyorsa; bir sonraki süreç "palyatif bakım" süreci midir; yani adım adım ölüme terk etmek midir?

Kurumsallaşmış (öğrenilmiş, içselleştirilmiş ve teamül haline gelmiş) çaresizlik ruhu yakamız bir türlü bırakmıyor.

Biliyoruz ki dünyada sadece Türkiye teşvik vermiyor.

Çin, bazen bir ürünü uluslararası pazarlarda tutundurmak için yıllar boyunca %25'e varan doğrudan ve dolaylı "hibe niteliğinde teşvikler" verebiliyor.

Bir Türk ihracatçısının gözünde Çinli firmaların aldığı ilk beş yıl ödemesiz 15 yıl vadeli ve yıllık %2 faizli kredi kadar değerli bir teşvik yoktur.

Soru: İhracat teşviklerinin ıslah edilmesi hatta artırılması bile çare değilse, çare nedir?

İstanbul Sarayçı Cxtda'nın (ISO): "İhracat pazarları iklim endeksi" son 12 aydır eşik değeri olan 50'nin üzerinde seyrediyor yani "dış pazarların yapısında bir sorun yok" diyor.

NOTE: Bu yazı hazırlanırken **Ticaret**'in hazırladığı Uluslararası Rekabet Gücü Endeksi (RGE) yayınlandı.

Bu endekse göre Sayın Şimşek görevine başlarken %102 olan RGE, 2026 ilk çeyreğinde %87'ye düşmüştü.

Öncü verilere göre endeksin ikinci çeyrekte biraz daha düşeceğini göreceğiz.

İki Endeksin (ISO ve RGE) birlikte yorumu: İhracatın yerinde sayması veya firma kârlarının sıfırlanmasının müsebbibi yurtdışı pazarlar değil; yurtiçi maliyet artışları ve gelir azalışları yani değerli TL.

Anlaşıyor ki Kamu, "ben yapabileceğim her şeyi yaptım ve yapayım sizin de yapmanız gerekenler var; siz de görevinizi yapın" diyor.

Yorumu: Katma değerli ürünler üretmek için "Verimlilik Artırıcı Yatırımlar" yapın.

Verimlilik:
10 kişinin yaptığı işi 7 kişiye yaptırmak,
1000 kWh elektrik yerine 700 kWh elektrik tüketmek veya kendi elektrikliğini kendin üretmek,

Geniş mekanlarda yapılan üretimi daha dar mekanlarda yapmak,

Fireleri azaltmak,

Lojistik ve depolama maliyetlerini düşürmek,

Daha ucuza dışarıda üretmek,

Dijital pazarlama kanallarına odaklanmak,

Ürün inovasyonuna odaklanmak,
Ürünleri maliyet etkin ve albenili olarak yeniden tasarlamak vs. vs.

Yazının devamı Karar.com'da...

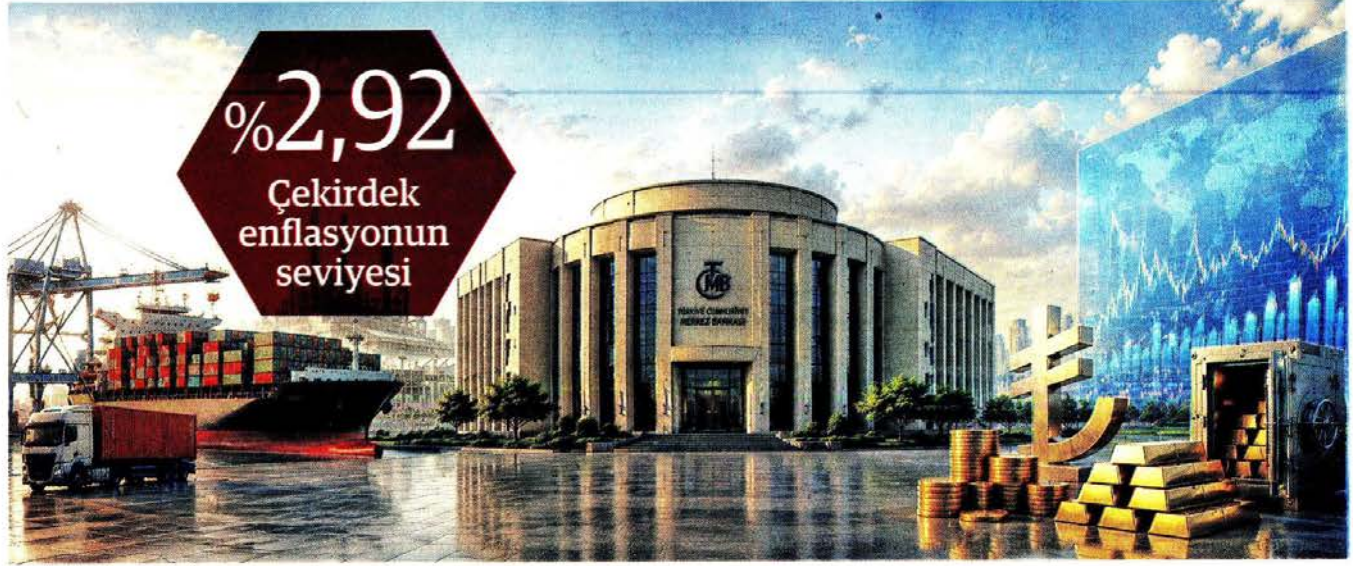
mehmetalivercin@karar.com

MEHMET ALİ
VERCİN

fokus

Merkez Bankası'nın temmuz sınavı

Para Politikası Kurulu'nun vereceği her karar, bir kesimi memnun ederken diğerini rahatsız edecek. İşte bu nedenle 23 Temmuz toplantısı, ekonomi programının geleceği açısından bir dönüm noktası niteliğinde.

23 Temmuz'da toplanacak Merkez Bankası Para Politikası Kurulu, belki de son yılların en kritik kararlarından birini verecek. Çünkü masadaki soru yalnızca "faiz indirilsin mi?" değil. Asıl soru, hangi riskin göze alınacağı.

Bir tarafta enflasyon hedeflerinden sapmış bir Merkez Bankası var. Diğer tarafta ise yüksek faiz, pahalı finansman ve değerli TL nedeniyle alarm veren **sanayi** elverişli ihracatçılar...

Kurul'un vereceği her karar, bir kesimi memnun ederken diğerini rahatsız edecek. İşte bu nedenle 23 Temmuz toplantısı yalnızca para politikası açısından değil, ekonomi programının geleceği açısından da bir dönüm noktası niteliğinde.

Merkez Bankası ocak ayında politika faizini 100 baz puan indirerek yüzde 37'ye çekmişti. Ancak Ortadoğu'daki jeo-politik gelişmelerin ardından mart, nisan ve haziran toplantılarında frene bastı. Piyasaya ise yüzde 40 gecelik borç verme faizinden fonlayarak faiz artırmadan piyasada hissedilecek sıkılığı fiilen artırdı.

Faiz indirim beklentisi güçleniyor

Şimdi beklenti yeniden gevşeme yönünde oluşmaya başladı.

ABD'li yatırım bankası JP Morgan, petrol fiyatlarındaki düşüş ve TCMB'den gelen mesajlar sonrası yıl sonu politika faizi beklentisini yüzde 37'den yüzde 35'e çekti. Banka, Merkez Bankası'nın repo ihalelerine yeniden başlayarak efektif fonlama faizini yüzde 40'tan yüzde 37'ye indireceğini, ardından Eylül ve Ekim toplantılarında da faiz indirimlerinin gelebileceğini öngörüyor. Yani JP Morgan'a göre bu kritik toplantıda TCMB pas geçecek ama sonraki toplantılarda faiz indirecek.

Piyasayı yüzde 40'lık gecelik imkan ile fonlamak yerine repo ihaleleri ile fonlamaya başlaması bir efektif faiz indirimi duygusu yaşatacak.

Ancak herkes aynı fikirde değil.

Piyasalar ikiye bölündü

Commerzbank Research analisti Tat-ha Ghose ise çok daha temkinli. Ghose'a

EKONOMİNİN HALLERİ
Servet Yıldırım
servet.yildirim@ebe.com.tr

Merkez Bankası'nın işi hiç kolay değil. Faizi indirirse, TL üzerindeki baskı artabilir. Kur hareketlenebilir. Enflasyon beklentileri yeniden bozulabilir. Şu ana kadar iyi giden rezerv birikimi zorlaşabilir. İndirmezse, **sanayi üzerindeki finansman baskısı büyüyecek. İhracatçının rekabet gücü daha fazla aşınacak. Yatırımlar yavaşlayacak. Büyüme üzerinde aşağı yönlü riskler artacak.**

göre Başkan Fatih Karahan gevşemeye kapıyı aralasa da mevcut enflasyon görünümü bunu desteklemiyor. Ghose'un raporundaki özellikle "Repo fonlamasına döndükten sonra faizi düşürecek ancak bu durum Türk lirasında oynaklığı artırabilir ve sert değer kaybı riski oluşturabilir" uyarısı dikkat çekiyor.

Dezenflasyon beklenenden yavaş

Gerçekten de Merkez Bankası'nın önündeki en büyük sorun da burada başlıyor. Çünkü enflasyonda düşüş var ama istenilen hızda değil. Üç yıl önce OVP'de 2026 sonu için yüzde 8.5 enflasyon hedefi konmuştu. Bugün gelinen noktada hedef önce yüzde 16'ya, ardından yüzde 24'e revize edildi. Son tahmin ise yüzde 26. Ancak mayıs verileri bile bu patikanın oldukça zor olduğunu gösteriyor.

Çekirdek enflasyon hala yüzde 2.92 seviyesinde. Üretici fiyatları güçlü seyrediyor. Fiyatlamaya davranışlarında katılık devam ediyor. Yani Merkez Bankası'nın kendi tahminleri bile ciddi şekilde test ediliyor.

Buna rağmen ekonomi yönetimi programdan vazgeçmiş değil.

Hazine ve Maliye Bakanı Mehmet Şimşek, dezenflasyonun temel dayanağının "sıkı para politikası, destekleyici maliye politikası ve arz yönlü reformlar" olduğunu vurguluyor. Piyasalar Şimşek'ten "Enflasyonun düşmeye devam etmesini bekliyoruz, ancak daha yavaş bir hızla" mesajını aldı.

Cumhurbaşkanı Yardımcısı Cevdet Yılmaz da benzer bir çizide konuştu. "Enflasyon ilk 6 ayda programda beklenenden yüksek. Ancak esas olan programdır, önemli olan istikamettir. Enflasyonla mücadele kararlılıkla sürdüreceği" mesajını verdi.

Erken bir faiz indirimini, bugüne kadar verilen sıkılaştırma mesajlarını zayıflatabilecek bir adım olarak görülüyor.

Reel sektörün alarm zilleri

Fakat madalyonun diğer yüzünde reel sektör bulunuyor. **Sanayiciler** artık yüksek sesle "dayanacak gücümüz kalmadı" diyor.

Geçen hafta konuşan **İSO Başkanı Erdal Bahçivan**'ın sözleri bunun en net özetiydi. "Üretimde devam eden, istihdam yaratan **sanayi** kuruluşlarının yüksek finansman maliyetleri, krediye erişim güçlüğü ve artan

mali yükler karşısında adeta nefes almakta zorlanıyor", diyordu **Erdal Bahçivan**.

Bahçivan ayrıca "acil finansman konusunda gerekli adımların vakit kaybedilmeksizin atılmasını talep ediyoruz" diyerek Merkez Bankası üzerindeki baskıyı açık biçimde dile getirdi.

Benzer tablo ihracat cephesinde de var. Türkiye İhracatçılar Meclisi Başkanı Mustafa Gültepe, 410 milyar dolarlık ihracat hedefi koyduklarını ancak mevcut kur politikasıyla bunun zorlaştığını söylüyor, "Rakiplerimize göre pahalıyız. Rekabetçiliğimizi geri kazandıracak acil ekonomik kararlara ihtiyacımız var", diyor.

Aslında ihracatçının mesajı oldukça açık. Yüksek faiz TL'yi güçlü tutuyor. Güçlü TL ise ihracatçının fiyat avantajını eritiyor. **Sanayi** ise hem pahalı krediye hem de finansmana erişim sıkıntısına dikkat çekiyor.

Yine geçen hafta bir sohbet toplantısında konuşan **MÜSAD Başkanı Burhan Özdemir** ise farklı bir pencere açtı. "Para politikası yapması gerektiğini yaptı. Artık paradigma değişikliği lazım. Ancak sıkı para politikasından sadece faiz indirerek çıkmak bizi daha derin çatlaklara itebilir" dedi.

Bence çok önemli bir noktaya dikkat çekti **MÜSAD Başkanı**. Yani yalnızca faiz indiriminin çözüm olmayacağı, üretim modelinin dönüşmesi gerektiğini vurguladı.

İndirmenin de indirmemenin de maliyeti var

Anlayacağımız Merkez Bankası'nın işi hiç kolay değil.

Faizi indirirse, TL üzerindeki baskı artabilir. Kur hareketlenebilir. Enflasyon beklentileri yeniden bozulabilir. Şu ana kadar iyi giden rezerv birikimi zorlaşabilir.

İndirmezse, **sanayi** üzerindeki finansman baskısı büyüyecek. İhracatçının rekabet gücü daha fazla aşınacak. Yatırımlar yavaşlayacak. Büyüme üzerinde aşağı yönlü riskler artacak. Üstelik hükümetin 2026 büyüme hedefleri açısından da daha zorlu bir tablo ortaya çıkabilecek.

Kıscası Merkez Bankası iki kötü seçeneğin arasında zor bir tercih yapmak zorunda. Bir tarafta fiyat istikrarı, diğer tarafta üretim ve büyüme...

Ekonomi yönetiminin temel önceliği enflasyonu kalıcı biçimde aşağı çekmek olsa

Ekonomi yönetiminin temel önceliği enflasyonu kalıcı biçimde aşağı çekmek olsa da reel sektörün giderek yükselen itirazlarını daha fazla görmezden gelmek de kolay görünmüyor. 23 Temmuz'da açıklanacak karar bu yüzden yalnızca bir faiz kararı olmayacak. Aynı zamanda Merkez Bankası'nın hangi riski daha büyük gördüğünün de ilanı olacak.

da reel sektörün giderek yükselen itirazlarını daha fazla görmezden gelmek de kolay görünmüyor. 23 Temmuz'da açıklanacak karar bu yüzden yalnızca bir faiz kararı olmayacak.

Aynı zamanda Merkez Bankası'nın hangi riski daha büyük gördüğünün de ilanı olacak. Çünkü bugün geline nokta da indiriminden de sabit bırakmanın da ciddi bir maliyeti var. Kurulun vereceği karar, bundan sonraki aylarda sadece piyasaların değil, Türkiye ekonomisinin yönünü de belirleyecek.

Son kararı kanun vermeli

Bana sorarsanız bu sorunun cevabı bellidir.

TCMB'nin Merkez Bankası Kanunu ile düzenlenen görev ve sorumlulukları, 5 temel ana ayrılmaktadır: Bunlardan ilki fiyat istikrarının sağlanmasıdır. Üstelik bu temel amaçtır. Fiyat istikrarı ile ekonomik kararlarda dikkate almayı gerektirmeyecek ölçüde düşük bir enflasyon oranı kastedilmektedir.

Ve Merkez Bankası, bu amaç doğrultusunda uygulayacağı para politikasını ve kullanacağı araçları doğrudan kendisi belirler, bir başka deyişle araç bağımsızlığına sahiptir.

İş Dünyası

İSO "TÜRKİYE'NİN 500 BÜYÜK SANAYİ KURULUŞU ARAŞTIRMASI-2025" SONUÇLARINI AÇIKLADI

İstanbul Sanayi Odası (İSO) tarafından 1968 yılından bu yana aralıksız hazırlanan "İSO Türkiye'nin 500 Büyük Sanayi Kuruluşu Araştırması-2025" sonuçları Odakule Fazıl Zübü Medis Salonunda düzenlenen basın toplantısında açıklandı. Sanayi sektörünün devler liginin belirleyen ve bu sene 58.yılıni geride bırakan "İSO Türkiye'nin 500 Büyük Sanayi Kuruluşu Araştırması-2025" sonuçlarının açıklandığı basın toplantısına, İSO Yönetim Kurulu Başkanı Erdal Bahçıvan'ın ev sahipliğinde İSO Yönetim Kurulu Başkan Yardımcıları İrfan Özhamaratlı ve Cemal Keleş katıldı.

İs Dünyası

İş Dünyası

Türkiye sanayisinin check up'ını ortaya koyan araştırmayı açıklayan İSO Yönetim Kurulu Başkanı Erdal Bahçivan, üretimden satışlara göre Türkiye'nin en büyük ilk 10 sanayi kuruluşuna yönelik şu bilgileri verdi: "İSO 500 çalışmasında 2025 yılında üretimden satışlara göre Türkiye'nin en büyük sanayi kuruluşu, uzun yıllardır olduğu gibi yine, 698,8 milyar liralık üretimden satışlarıyla TÜPRAŞ olmuştur. TÜPRAŞ'ın ardından 538,3 milyar lira ile Ford Otomotiv ikinci, 327,9 milyar lira ile Star Rafineri üçüncü sırada yer almıştır. Böylece İSO 500'ün ilk üç sırası, geçen yıla göre herhangi bir değişiklik göstermemiştir. Oyak-Renault 235,5 milyar liralık üretimden satışlarıyla dördüncü sırada yer alırken, Toyota Otomotiv 206,3 milyar lira ile beşinci, Arçelik 165,7 milyar lira ile altıncı olmuştur. Üst sıralardaki istikrara rağmen, 2025 yılında İSO 500'ün ilk 10 kuruluşu içerisinde dikkat çekici değişimler yaşandığını görüyoruz. Özellikle savunma sanayi sektöründe faaliyet gösteren şirketlerin son yıllarda ortaya koyduğu güçlü performansın sıralamaya belirgin şekilde yansımaya tanık oluyoruz. Nitekim İSO 500 tarihinde ilk kez iki savunma sanayi kuruluşu, TUSAŞ 140,9 milyar lira ile yedinci, Aselsan da 130,2 milyar lira ile dokuzuncu sıraya yerleşmiştir. Bu gelişme, yalnızca söz

konusu şirketlerin büyümesini değil, aynı zamanda savunma sanayimizin son yıllarda ulaştığı üretim kapasitesini, teknoloji geliştirme kabiliyetini, ihracat performansını ve küresel rekabet gücünü ortaya koyması açısından son derece anlamlıdır. Öte yandan, geçen yıldan farklı olarak, Türkiye Petrolleri Anonim Ortaklığı 138,8 milyar liralık, Mercedes-Benz ise 127 milyar liralık üretimden satışları ile 2025 yılında İSO 500'ün ilk 10 kuruluşu arasında yer alma başarısı göstermiştir."

Sanayide belirgin sektörel ayrımlar öne çıktı

Konuşmasında 2025 senesinin sanayide belirgin sektörel ayrımların öne çıktığı bir yıl olarak dikkat çektiğini dile getiren Bahçivan, şunları söyledi: "Özellikle emek-yoğun geleneksel sektörlerimiz önemli ölçüde zorlanırken, savunma sanayi başta olmak üzere teknoloji yoğun sektörlerde güçlü üretim artışlarının yaşandığını gözlemlemekteyiz. Diğer taraftan bugün sanayicimizin sahada en fazla hissettiği sorunların başında finansman maliyetlerinin yüksekliği gelmektedir. Son iki yıldır çok yüksek seviyelerde seyreden finansman maliyetleri, yalnızca bilançolara yansıyan bir kalem değil; üretimden yatırıma, istihdamdan rekabet gücüne kadar sanayinin bütün kesimlerini etkileyen temel bir gerçekliktir. Türkiye'nin en güçlü sanayi kuruluşları dahi bu kadar yüksek finansman yükü altında

İş Dünyası

faaliyetlerini sürdürmeye çalışırken, aynı güce ve imkanlara sahip olmayan daha küçük ölçekli işletmelerin karşı karşıya kaldığı zorlukların çok daha ağır olduğunu gözden kaçırmamamız gerekir. Direnen enflasyon ve direnen faizler, finansmandaki bu haksız tablonun 2026'da da süreceğini bize göstermektedir. Özellikle en çok etkilenen sektörler gözetilerek kredi maliyetlerini yükselten ve ihracat kredileri de dahil olmak üzere finansmana erişimi sınırlandıran tüm faktörlerin gözden geçirilmesi gerekmektedir. Önümüzdeki hafta gerçekleştireceğimiz Meclis toplantımızda ağırlayacağımız 3 kamu bankamızın genel müdürü ile bu konuyu ayrıntılı şekilde ele alacağız. Öte yandan ISO 500, sanayimizin tüm zorlu koşullara rağmen sahip olduğu dayanıklılığı ve potansiyeli ortaya koyan önemli işaretler de vermektedir. Örnek vermek gerekirse, ISO 500 şirketlerinin ihracatının yüzde 8,4 artışla 104,7 milyar dolara ulaşması, sanayi kuruluşlarımızın küresel pazarlardaki güçlü konumunu koruduğunu göstermektedir. AR-GE harcaması yapan firma sayısındaki ve toplam AR-GE harcamalarındaki artış ise yenilikçilik kapasitemizin gelişmeye devam ettiğine işaret etmektedir. Yüksek teknoloji yoğunluklu sanayilerin payının yüzde 7,6'ya yükselmesi de geleceğe ilişkin umutlarımızı güçlendiren önemli göstergelerden biridir. Bunların yanı sıra halka açık kuruluş sayısının 91'e yükselmesi de, sermayenin ta-

bana yayılması ve nitelikli finansmana erişim açısından son derece olumlu bir gelişmedir. Veriler, aynı zamanda istihdam tarafında farklı bir dönüşüme de işaret etmektedir. Çalışan sayısındaki sınırlı gerileme, artık sanayide rekabet gücünün yalnızca nicelikle değil, nitelikli insan kaynağıyla belirlendiğini göstermektedir. Eğer Türkiye sanayisi emek yoğun sektörlerden daha yüksek katma değerli, teknoloji yoğun ve verimlilik odaklı bir yapıya doğru ilerleyecekse, nitelikli insan kaynağına yönelik uzun vadeli çalışmalarımızı çok daha güçlü biçimde ele almamız gerekmektedir. Çünkü yeni sanayi düzeninde daha donanımlı ve daha yetkin çalışanlara ihtiyaç duyacağız. Bu da kaliteli üniversite eğitimi, güçlü mesleki eğitim, ara eleman yetiştirme kapasitesi ve yaşam boyu öğrenme kültürünü sanayimizin geleceği açısından vazgeçilmez hale getirmektedir. Önümüzdeki dönemde eğitilmiş, donanımlı ve yüksek yetkinliklere sahip iş gücü, sanayimizin en önemli rekabet avantajlarından biri olacaktır. Sanayi sektörü, ekonomik büyümenin ötesinde; istihdamın, ihracatın, teknolojik dönüşümün, sürdürülebilir kalkınmanın ve milli rekabet gücünün temel taşıdır. Bu nedenle sanayiye sahip çıkmak; üretime, istihdama, ihracata, teknolojiye ve inovasyona sahip çıkmaktır. Ve en önemlisi, Türkiye'nin geleceğine sahip çıkmaktır."

NE PAHASINA?

Dezenflasyon programı ve yüksek faiz ortamı sadece vatandaş değil, firmaları ve sanayicileri de vurur hale geldi.

Şöyle ki; Dezenflasyon programı döneminde uygulanan sıkı para politikaları sebebiyle reel sektörün, finansman güçlüğü içine düştüğü sağır sultanın bile bildiği bir gerçek.

Üstüne üstlük Merkez Bankası bir süre önce bankaların ticari kredilerinde yüzde 2 olarak uygulanan artış hızı sınırlamasını yüzde 3'e çıkarınca durum daha da sıkıntılı hale girdi.

Bunun üzerine reel sektör için hemen devreye TOBB tarafından nefes kredisini hayata geçirdiler.

Çünkü bu krediler Merkez Bankası'nın

kredi artış sınırlamasına tabi değildiler.

Bunun üzerine de özellikle KOBİ'ler için bu nefes kredileri bir nebze de olsa adeta cansuyu niteliğinde oldu.

Durum o kadar sıkıntılı ki, bu yıl için başlatılan TOBB Nefes Kredisi'nde 25 milyar lira olan ilk dilim, neredeyse iki haftada tükendi.

Hatta, Merkez Bankası ile limitin 25 milyar liralık ilave ile 50 milyar liraya yükseltilmesi yönünde görüşmelere bile başlandığı belirtiliyor.

Reel sektörün finansman sıkıntısı o kadar büyük ki sanayi odası başkanları da teker teker seslerini yükseltmeye başladılar.

Örneğin İstanbul Sanayi Odası Meclisi toplantısında konuşan Oda Başkanı Erdal Bahçivan, "Sanayicilerimiz için

çok özel bir kredi paketine ivedilikle ihtiyaç duyuyoruz. Bu konuda gerekli adımların vakit kaybetmeden atılmasını tüm sanayicilerimiz adına talep ediyoruz" dedi.

Ankara Sanayi Odası (ASO) Başkanı Seyit Ardic da sesini yükselten başka bir oda başkanı.

Ardic ise sanayicinin sıkıntılara rağmen üretime devam ettiğini ancak bunun karşılığını alamadığını belirtiyor ve "Zor günler geçecek diye bekliyoruz ama rakamlar kalıcı hale gelme riski gösteriyor" diye umutsuzluklarını dile getiriyor.

Sanayicinin en büyük sıkıntısı ise yüksek faiz ortamı. Ardic bu konuda da "Sanayici alın teriyle kazanıyor, kazandığını faize veriyor" demekten de geri durmuyor.

Daha önce de sık sık dile getirdiğimiz

gibi sadece "faiz" politikasıyla enflasyon aşağı düşürülemez.

Çünkü fiyat artışlarında özellikle enerji maliyetlerinin etkisi belirgin ve bu durum maliyet enflasyonunu daha öne çıkarmış görünüyor.

Böyle bir ortamda faizi aşırı yükseltmek ise maliyetleri daha da artırıyor. Bu yüzden de firmalar kazandıklarını artık faize veriyorlar.

Ancak tekrar vurgulamak gerekir: Faiz ve vergi ayarlamaları tek başına enflasyonu tek haneye indiremez.

Böyle bir ortamda ekonomi büyüyor büyümesine de NE PAHASINA diye sormak gerekiyor ?

Çünkü dünyanın en yüksek faizini ödeyerek bunu yapıyorsanız çok ciddi batıyorsunuz demektir.

Sonuçta, illüzyonlar hoştur ama gerçek değildir.

GÜLSUM ATIK
ÜTEKİ

İSO HEYETİ NİĞDE'NİN YATIRIM POTANSİYELİNİ İNCELEDİ

Niğde Belediye Başkanı Emrah Özdemir, İstanbul Sanayi Odası (İSO) Yönetim Kurulu Başkanı Erdal Bahçıvan, İSO Meclis Başkanı Ender Yılmaz ve İSO temsilcilerini belediyede ağırladıklarını açıkladı. Başkan Emrah Özdemir, buluşmada başta Niğde 2. Organize Sanayi

Bölgesi olmak üzere, kentin yatırım açısından öne çıkan bölgelerinin tanıtıldığını belirtti. Niğde'nin sanayi potansiyelini daha geniş yatırımcı çevrelere anlatmak ve şehre yeni yatırımlar kazandırmak amacıyla çalışmalarını sürdürdüklerini ifade etti. ►2'de

İSO HEYETİ NİĞDE'NİN YATIRIM POTANSİYELİNİ İNCELEDİ

Niğde Belediye Başkanı Emrah Özdemir, **İstanbul Sanayi Odası (İSO)** Yönetim Kurulu Başkanı **Erdal Bahçivan**, **İSO** Meclis Başkanı **Ender Yılmaz** ve **İSO** temsilcilerini belediye-de ağırladıklarını açıkladı. Başkan Özdemir, buluşma-da başta Niğde 2. Organize **Sanayi** Bölgesi olmak üzere, kentin yatırım açısından öne çıkan bölgelerinin tanıtıldığını belirtti. Niğde'nin **sanayi** potansiyelini daha geniş yatırımcı çevrelere anlatmak ve şehre yeni yatırımlar kazandırmak amacıyla çalışmalarını sürdürdüklerini ifade etti.

Emrah Özdemir, **İSO** heyetinin Niğde'nin üretim gücü, **sanayi** altyapısı ve yatırım imkanları hakkında yerinde incelemelerde bulunduğunu belirterek, **Erdal**

Bahçivan, **Ender Yılmaz** ve beraberindeki temsilcilere teşekkür etti. Başkan Özdemir, gerçekleştirilen buluşmanın Niğde'nin ekonomik gelişimine

katkı sağlamasını temenni ederek, şehri üretim ve yatırım merkezi haline getirecek projeler üzerinde çalışmaya devam edeceklerini ifade etti. (Ayşegül Aslan)